

- b) Mohou naopak, jakmile je potvrzena způsobilost vykonávat určité úkoly, pravidelná posouzení řádného provádění těchto úkolů, pro účely přiznání výše odměny a vyšší funkce, s dalším výběrovým řízením pro kariérní postup, představovat odpovídající vyvážení pozic stabilizovaných zaměstnanců, s ohledem na pozice zaměstnanců přijatých na základě veřejného výběrového řízení, aniž by muselo dojít k neuznání počtu odpracovaných let a výše odměn prvně uvedených osob (avšak při neexistenci jakékoli znatelné výhody ve prospěch druhé skupiny osob, v rámci výše popsaného systému povyšování, přijatého v AEEG), s tím, že v projednávaném případě v důsledku toho neexistují objektivní důvody pro výjimku ze směrnice 1999/70/ES, pokud jde o vyžadované podmínky objektivní a transparentnosti, které je třeba vztáhnout na příslušné pracovní podmínky v konkrétním kontextu?
- 3) Musí být v každém případě – jak se zdá odvoditelné z bodů 47 a 54 usnesení ze dne 7. března 2013 – připuštěna nepřiměřenost a diskriminující povaha úplného neuznání předchozích odpracovaných let (s následným nezbytným nepoužitím souvisejících vnitrostátních právních předpisů) – aniž by však byly porušeny požadavky na ochranu pozic úspěšných uchazečů výběrového řízení a aniž je dotčena posuzovací pravomoc správního orgánu při přijímání opatření (ve formě „ bonusu“ nebo zvýhodnění, které má být přiznáno dotčeným úspěšným uchazečům výběrového řízení, při výběrovém řízení pro přijetí na vyšší funkce nebo jinými prostředky, které spadají do prostoru pro uvážení vnitrostátních orgánů k organizaci svých orgánů veřejné správy)?

(¹) Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 3. dubna 2014 –
Minister van Buitenlandse Zaken v. K a A**

(Věc C-153/14)

(2014/C 194/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Minister van Buitenlandse Zaken

Žalovaní: K a A

Předběžné otázky

- 1) a. Je možné pojem „integrační opatření“ uvedený v čl. 7 odst. 2 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, s. 12) vykládat v tom smyslu, že příslušné orgány členských států mohou po rodinném příslušníkovi osoby usilující o sloučení rodiny požadovat prokázání znalosti úředního jazyka tohoto členského státu na úrovni odpovídající úrovni A1 Společného evropského referenčního rámce pro jazyky a základní znalosti o společnosti tohoto členského státu, a to před tím, než tyto orgány tomuto rodinnému příslušníkovi udělí povolení ke vstupu a pobytu?
- b. Je pro odpověď na tuto otázku rozhodné, že i v rámci přezkumu proporcionality, tak jak je popsán v zelené knize Evropské komise ze dne 15. listopadu 2011 (¹) o právu na sloučení rodiny, se podle vnitrostátní právní úpravy, která stanoví povinnost uvedenou výše v otázce 1a, žádost o povolení ke vstupu a pobytu – pokud rodinný příslušník neprokázal, že z důvodu duševního či tělesného postižení trvale není schopen integrační zkoušku složit – nezamítne pouze tehdy, pokud dojde k souběhu zcela mimořádných individuálních okolností odůvodňujících předpoklad, že rodinný příslušník trvale není schopen vyhovět podmínkám integrace?
- 2) Brání účel směrnice 2003/86/ES a zejména její čl. 7 odst. 2 s ohledem na přezkum proporcionality, tak jak je popsán v uvedené zelené knize, tomu, aby za každé skládání zkoušky, jejímž prostřednictvím se zjišťuje, zda rodinný příslušník splňuje uvedené podmínky integrace, bylo nutno uhradit náklady ve výši 350 eur a za balíček pro přípravu na zkoušku jednorázově náklady ve výši 110 eur?

(¹) COM(2011) 735 final.